

φίσκα

φίσκα, επίρρ. [<ίσως αρχ. ἡ φύσκα (= φούσκα), δωρ. τύπος του φύσκη], (για χώρους) εντελώς, τελείως γεμάτος, υπερπλήρης, εντελώς μέχρι επάνω: «ο χώρος γύρω από το γήπεδο ήταν φίσκα από αυτοκίνητα || η αίθουσα του κινηματογράφου ήταν φίσκα από θεατές || επειδή ξέρει πως είμαι γερός πότης, μου γέμισε φίσκα το ποτήρι με ούισκι». (Λαϊκό τραγούδι: **φίσκα** είναι ο σάκος μέσα, έλα καπετάνιε, δες τα να σαλπάρουμε). Συνών. *κάργα* (2) / *τίγκα*.

- *είμαι φίσκα*, έχω πει, ιδίως έχω φάει πάρα πολύ, είμαι εντελώς χορτάτος: «δεν μπορώ να βάλω ούτε μπουκιά στο στόμα μου, γιατί είμαι φίσκα». Συνήθως συνοδεύεται από χειρονομία με την παλάμη να έρχεται τεντωμένη κάθετα στο ύψος του λαιμού και να μετατοπίζεται από τα αριστερά προς τα δεξιά, σημειώνοντας μια νοητή γραμμή η οποία σημαίνει πως από εκεί και πάνω δε χωράει άλλο. Άλλες φορές, συνοδεύεται από χειρονομία με τις παλάμες να έρχονται κυρτές και να στέκονται σε κάποια απόσταση από την κοιλιά, πράγμα που σημαίνει πως έχει φουσκώσει τόσο πολύ από το φαγητό ή από το ποτό, ώστε δε χωράει άλλο. Συνών. *είμαι κάργα* / *είμαι τίγκα*.

- *είμαι φίσκα από δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#).

- *έχω φίσκα δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας